

διὰ κληρονόμους του εἰς τὸ ἐξῆς, | βεβαιώνοντας τὰ πάντα ποὺ περιέχει ἡ ἄνωθεν ἀπόφασιν μὲ τὴν ὑπογραφήν του καὶ ἐπὶ μαρ | τύρους εἰς ἀσφάλεια.

–σταματης παπα-Λιμπερτα στεργη και βεβεόνη πος ελλαβαιν ὡς ανο-
θεν οπήος | [[βεβε]] μὴν ηξεβροντας γραματα επαράκαλεσεν εμέν τον
Γερμανο Κορονελλο | και εγραφα δια λογον του και μαρτιρώ.

–ντοτόρ δεμετριός καραντζα μαρτιρώ.

–γερμανος Σοῦμμαριπας μαρτιρώ.

Παντελεος σουμμαρηπας Καντζελαριος Αξίας | εγραφα.

81

Μισιάρικο παντοτινό

1754, [...] Οκτωβρίου

Ἔτος Κυρίου 1754, Ὀκτωβρίου[... S.N.].

Ἡ [κιερὰ Φλουρ]έντζα ποτὲ [Λοῖζου] Κούμουλου ἐφάνην παρρησία
καντζελλαρίου μας και μαρτύρων ἡ ὁποία | ἔχοντας ἀμπέλι στὰ Κατω-
χώρια ἐλεύθερο με συκιές καὶ πατητήρι καὶ μὲ βρύση μέσα | σύμπλιο
παπα-κὺρ Λιχταρίου καὶ παπα-κὺρ Κορακίτη σήμερον θέλει καὶ τὸ δίνει
παντοτινὸ τοῦ κὺρ | Μιχάλη Βαβούνη τοῦ Δημήτρη ἀπὲ ἀπάνω Σαγγρι
ζητημένο [ἀπὸ] τὸν ὅμοιο, ὑποσχόμενος ὁ | Μιχάλης νὰ τὸ καλλιεργᾷ
σωστὰ καὶ ἐμπιστεμένα νὰ τὸ καταβολεύῃ διὰ νὰ εἶναι κυβερν | ημένο
ὡς εἶναι κατὰ τὸ παρὸν καὶ μπιταρισμένο καὶ νὰ τὸ τραφοκοπῇ διὰ νὰ
εἶναι ἀπαν | τημένο χειμωκαλοκιαίρι καὶ νὰ τὸ ἔχῃ σὲ στάσιμο νὰ ἀρέσου
καλῶν γιεωργῶν σωστὰ κα | λοδουλεμένα παντοτινὰ καὶ τὸν καρπὸ ποὺ
ὁ Κύριος ξαπεστείλει εἰς αὐτὸ ἀπὸ γῆς-δενδρῶ νὰ | τὸν ἐμοιράξῃ ἴσια
στὴν μέση ἐβγάζοντας τὸ πέπτο τῆς βασιλείας καὶ νὰ παίρνῃ καὶ ὁ παντι
| κάτορας τοῦ τεταρτίου του τὴν δεκατία μὰ νὰ δίνῃ καὶ τοῦ τεταρτίου
του τὴν τάνσα | καὶ τὸν καρπὸ ποὺ ἀγγίξει τοῦ κατακταιροῦ νοικοκύρη
γῆς-δενδρῶ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ παντι | κάτορας νὰ τὸν ἐφέρνῃ στὴν
Χώρα τοῦ κάθε προσώπου ποὺ τὸ ὀρίζει μὲ ἀγώγια ἐδικάν του, | ὅσον καὶ
τῶν τριῶν τετάρτων τὸ πέπτο νὰ παίρνῃ θέλημα, ὄντας δὲ νὰ τρυγήσῃ
καὶ ὄντας δὲ νὰ | πατήσῃ ὅσον καὶ ὄντας δὲ νὰ σηκώσῃ καὶ καρπὸν τῶν
δενδρῶν του καὶ κάνοντας ὡς ὑποσχιέθη | στὸ παρὸ διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ
ἀμπελίου καὶ δενδρῶν του νὰ τόχου πάντα παντοτινὸ κληρονομικῶς. |
Εἰ δὲ καὶ εἶχεν σταθῇ κακοδουλεμένο καὶ παρατημένο τότες ἢ ὁ παρό-
ντας παντικάτορας ἢ μετα | γιενέστεροιν αὐτοῦ νὰ ἐβγιαίνῃ ἀπὸ μέσα
ἀροδόκητος ἔστοντας δὲν ἔδωσεν τῆς νοικοκυρᾶς | διὰ τὸ παντίκι οὔτε
πολὺ οὔτε ὀλίγο μὰ ἂν εὑρίσκνεται τὸ ἀμπέλι καλλιεργησμένο | μπιτα-
ρισμένο καὶ τραφοκοπημένο ὡς ἄνωθεν καὶ γυρέψουν νὰ τὸν ἐβγάλουν.

[α] βάξου τὰ ἰ μέρη δύο γιεωργοὺς πραχτικοὺς νὰ τὸ κοιτάζουν καὶ λαβαίνῃ ὁ παντικάτορας διὰ [αὔξη] ἰ σεσ ποὺ εἶχεν κάμει καὶ εἶναι χειμωμένες καὶ φανερωμένες μέσα ὅ,τι εἶχαν ἀποφασίσουν ἰ αὐτοὶ οἱ γεωργοί. Οὕτως τὰ μέρη ἐσυμφωνήσασιν εἰς ὅ,τι διαλαμβάνει ἐτούτη παντοτινὴν τὸς γραφὴ ἰ ἐξηγοῦσιν του το ο Μιχάλης καὶ ἀπομένει ἰ δουλεύῃ τὸ χωράφι τοῦ Πολυχνίου ὀνομαζόμενον τοῦ Κουφαντώνη κουντουβερνικὸ σὲ διορία χρόνους δέκα καὶ ὄχι πελίσσότερο τὸ ἔμισθὸν γίνονται τὰ ἰ σύμπλιάν του δίνοντάς του τοῦ Μιχάλη τὰ ἔμισθὰ ἐξοδα καὶ ἰ τοὺς ἔμισθους σπόρους τοῦ αὐτοῦ χωραφίου ἰ ὅσο τὰ ἐδίδασιν ἀπ' ἀρχῆς καὶ τὸν ἔμισθὸν καρπὸ τοῦ χωραφίου [νὰ βάνῃ], νὰ ἔχη κράτηση ἰ νὰ τὸν φέρνῃ στὴν Χώρα ἰο [[Δημήτρης]] Μιχάλης ἰ μὲ ἀγώγια ἐδικάν του. Εἰς τοῦτο τὰ μέρη συμφωνησμένα [καὶ] ἰ ταιριασμένα καὶ τὸ βεβαιώσῃ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ παντικάτορας τοῦ ἀμπελίου νὰ φέρνῃ στὴ Χώρα ἰ τρία καλαδιάτικα τὸν χρόνο ἀπὸ σταφύλια καὶ σῦκα καὶ τὰ ἐξῆς.

—φλουρέντζα κουμουλου στέργο το ἄνοθε καὶ μὴν ἔχοτας γράμματα εἴραψα ἐγὼ ὁ παπα μανολῆς ἰ παλεος διὰ λόγου της καὶ μαρτιρο.

—μηχαλῆς βαβουνῆς στεργῆ καὶ βεβεόνῃ το παρον δια χηρος ἐμου Γερμανου Κορονελλου [...],

Παντελεος σουμαρηπας Καντζελα ἰ ριος Αξίας ἔγραψα [...].

82

Μισιάρικο παντοτινὸ

1754, 18 Δεκεμβρίου

Ἔτος Κυρίου 1754, Δεκεμβρίου 18, S.N.

Εὐρισκομένη ἡ κιερα-Βδοκία θυγάτηρ ποτὲ Σταμάτη [Σέργῃ] ἕναν ἀμπέλι ἰ κείμενον στὸ ἀπάνω Σαγγρὶ ὀνομαζόμενον τοῦ πρὸ Δημήτρη σύμπλιο τοῦ χωραφίου τοῦ Χαντζη-Βασίλη μὲ ἔξε συκὲς καὶ μὲ ἰ πατητήριν του, σήμερον διὰ ὄφελος καὶ καλυτέρευση τοῦ ἀμπελίου τὸ δίνει παντοτινὸ τοῦ Σταμάτη Λιανοῦ Ἀπεραδίτη ἰ νὰ τὸ καλλιεργᾷ νὰ τὸ καταβολεύῃ νὰ τὸ τραφοκοπᾷ διὰ νὰ εἶναι ἀπαντημένο χειμωκαλοκιαίρι νὰ τὸ ἰ μπιτάρῃ νὰ τὸ γεμίσῃ συκιὲς στὲς ἄκριες του ἀπ' τὴν ληνὸ μεριὰ τὴν ἀπάνω καὶ διὰ τιμὴν τοῦ παντικίου ἰ δίνει ὁ παντικάτορας ὁ Σταμάτης τῆς νοικοκυερᾶς κιερα-Εὐδοκίας παρὼν καὶ ὁ συμβίος της ὁ μαστρο-Δῆμος καὶ στερχτὸς ἰ γρόσια ἔξε, λέγω γ(ρόσια) 6, κατὰ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ ἀποκόφτη ὅπου ἐβάλασιν τὰ μέρη παπα-Ἰωακείμ Γιαννούλης ἰ ὅποῖος τὸ ἐτίμησεν ὅλο γρόσια σπόρκα τριάντα ἑπτὰ ἀπ' τὰ ὅποια βγάζοντας τὸ πέπτο τῆς βασιλείας γρόσια ἰ ἔξε ἔρχεται τὸ τετάρτι ὡς ἄνωθεν, τὰ ὅποια γρόσια ὁμολογᾷ ἡ νοικοκυρὰ πὺς τὰ ἔλαβεν